

Recita breuiter praecipuos errores, quos habent pontificij de poenitentia, cum ij primam occasionem dederint emendationi doctrinae euangelij, quae est facta per ministerium reuerendi viri D. Lutheri.

De contritione duos grauissimos errores habuerunt, oportere contritionem sufficientem esse et hanc mereri gratiam seu remissionem peccatorum. De confessione docuerunt enumerationem singulorum delictorum ac praesertim arcanorum faciendam esse administrantibus sacramenta, et tria horribilia mendacia addiderunt: I. quod enumeratio mereatur remissionem propter ruborem et verecundiam, II. quod recitatio sit necessaria, vt poßit indici satisfactio, III. quod [114:] remissio pendeat ex conditione enumerationis, quam dixerunt diuinitus praecceptum esse. De satisfactionibus horrendum chaos errorum fuit. Affirmarunt culpam remitti propter contritionem et confessionem sufficientem, sed poenam aeternam mutari in poenas temporales et harum partem remitti potestate clauium, partem redimendam esse satisfactionibus.

Quos gradus constituerunt satisfactionum?

15

Quinque gradus: I. erant opera indebita seu non mandata lege Dei vt peregrinationes, rosaria, ieiunia certorum dierum etc. II. cooptatio in fraternitates, qua participes fierent meritorum, quibus abundarent monachi. Inde multi Imp²⁰³ in veste Franciscana sepeliri se voluerunt, III. indulgentiae, quas distribuebat certo precio pontifex Romanus et eas affirmabat esse applicationes meritorum, quibus sancti mortui prodesse alijs, IIII. ignis purgatorius, quem tamen dicebant non esse aeternum, V. vigiliae et missae funebres, quibus animae redimerentur ex purgatorio.

²⁰³ Imperatores.